

LLUBÍ

blants existeixen entre els moros, precedits o no de *Ibn (Ābn): Lābbī, Lubāna* (f., amb imela *-ina*), *Al-ʿAḡbī (Gouv. Gen. Alg.)*. I m'inclino per això tenint en compte que el mateix mot mossàrab provinent de LUPUS 'llop' s'havia naturalitzat entre els nostres sarraïns, como testimonia *RMa.*, traduint el ll. *lupus* per *lubb*, i el fem. per *lubba* (464, 171), fins al punt que d'aquí ve el nom dels pobles valencians de *Benillup* i *Benilloba* a la comarca d'Alcoi (on la metafonia mossàrab fa que davant la -u final hi hagi *ú*, i davant -a una *ó*). Un derivat, fill de tal persona de nom LUPUS, es devia dir *Ābn-Lubbī(n)* a Mallorca, i d'ell pendrien nom aquells dos rafals. Que ajudés a consolidar aquesta designació la influència del cat. *llobí* 'tramús' i la del perso-aràbic *lúbja* «fesol» (*RMa.*, cast. *alubia*) és supòsit possible però innecessari, que podem deixar enlaire.

LLUCAFERRAT, *Pou de* (Muro, Mall. 11, e-7)

Lucoferrat a. 1370 (J. LLADÓ FERRAGUT, *Catál. S. Hist. Arch. de Muro*, 1952, 31).

Com que deu ésser un compost mossàrab (veg. supra s. v. *Lloc*), imaginam que pugui significar *pou aferrat* al lloc o poble de Muro, car es troba a menys de mig quilòmetre en línia recta. Recollit tant per Coromines com per Mascaró, per les notes d'aquell sembla que el seu informant vacil·lava entre dir *Pou de Ll.* o *Pou Ll.*, que és la forma que hauria d'ésser originària.

LLUCALCARI (Deià, Mall. 8, g-2)

Vaig suggerir¹³ que fos nom mossàrab partint de la idea que fos LOCUS CALCARIUS; però després m'he inclinat a rectificar-ho, en el sentit d'un arabisme, que significués 'lloc de les alqueries', amb el mossarabisme arabitzat provinent de LOCUS i un plural de l'àrab *qārya*; es coneixen moltes formes de plural d'aquest mot aràbic: Dozy (II, 341b) cita *qirā*, *qarayāt* i *qarāyā*, i Belot li dona de més a més *qurā* (d'on el val. *Alcora*, i segurament el mallorquí *Cura*, supra), si bé recordo haver-ne trobat algun altre, no em ve a les mans; més que el pl. és, doncs, potser el part. actiu del verb *qārā* 'hostatjar' (que R. Martí defineix «congregare») participi que ha de tenir la

13. Joan COROMINES, *Estudis de toponímia catalana*, 2 vols. (Barcelona, Barcino, 1965-1970), vol. I, p. 255.